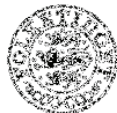

FOLKETINGET

Europaudvalget og Finansudvalget

Folketingets repræsentant ved EU

Til: Udvalgets medlemmer og stedfortrædere
Dato: 19. november 2010

Status på forhandlingerne om EU-budgettet 2011

Sammenfatning

Forhandlingerne om EU-budgettet for 2011 brød sammen mandag aften den 15. november. Ministerrådet og Europa-Parlamentet kunne ikke blive enige.

Uenigheden handlede til sidst i forløbet ikke om budgettets størrelse, da Europa-Parlamentet havde accepteret Rådets ultimatum om, at betalingsbevillingerne ikke må stige med mere end 2,91 %. Europa-Parlamentet havde til gengæld krævet indrømmelser på andre områder, f.eks. set-uppet omkring forhandlingerne for nye finansielle rammer, der skal gælde fra 2014.

Kommissionen skal nu komme med et nyt forslag, og det forventes præsenteret i begyndelsen af december. Om der kan opnås enighed inden jul, er uvist. Men der vil sikkert blive gjort et forsøg.

Hvis det ikke lykkes at blive enige, træder de såkaldte tolvdelsbudgetter i kraft. Det indebærer - lidt forenklet - at der hver måned i 2011 ikke kan bruges mere end en tolvtedel af 2010-budgettet, indtil 2011-budgettet er vedtaget.

Forhandlingerne om EU-budgettet for 2011 brød sammen mandag aften den 15. november 2010. Parterne har været i Forligsudvalg uden, at det har givet resultat.

Paradoksalt nok var det ikke selve budgettet for 2011, som gav anledning til sammenbruddet. Tallene var man nemlig stort set enige om, da Europa-Parlamentet havde accepteret Rådets ultimatum om, at betalingsbevillingerne ikke må stige mere end 2,91 %. Kommissionen havde foreslået ca. 6 % og Europa-Parlamentet havde toppet op med ca. 7 %.

For nogle medlemslande var de 2,91 % at strække sig langt, da de på hjemmebanen står over for meget store besparelser på de offentlige budgetter.

For at acceptere de 2,91 % krævede Europa-Parlamentet indrømmelser på andre områder. Det er en strategi, som ikke er ukendt, og som i nogle kredse i Ministerrådet giver anledning til irritation.

Europa-Parlamentet havde f.eks. ønsket indrømmelser på set-up'et for forhandlingerne for de nye finansielle rammer for perioden efter 2013, ligesom man ønskede at bevare en fleksibilitet i forhold til at kunne ændre de finansielle rammer.

Fsva. de kommende finansielle rammer har fokus fra Europa-Parlamentets side bl.a. været på EU's såkaldte "egne indtægter". Guy Verhofstadt, leder af de liberale (ALDE) i Europa-Parlamentet, har sagt, at "... det er en anledning til at åbne en diskussion om finansiering af EU. Det (EU red.) skulle finansieres direkte af borgerne, så de kan få en direkte indflydelse på EU's politikker". Han understregede, at han ikke ønsker "ekstra skatter" men i stedet at erstatte nogle nationale skatter.

Det ønske har fået især Storbritannien til at reagere med en afvisning. Skatteopkrævning er nationalstaternes ansvar, og sådan skal det forblive. Også den danske regering og flere andre lande er modstandere af en egentlig EU-skat.

Storbritannien og Holland er generelt meget skeptiske over for at give Europa-Parlamentet yderligere indflydelse på indtægtssiden. Storbritannien og Holland har som bekendt opnået "rabatter" på dette område, og disse ville kunne komme yderligere under pres, hvis Europa-Parlamentet får mere indflydelse.

Hvad sker der nu?

Som foreskrevet af traktaten (art. 314, stk. 8) forelægger Kommissionen et nyt budgetforslag, hvis der ikke er opnået enighed inden for de 21 dage, som Forligsudvalget har til rådighed.

Det forventes, at Kommissionen vil præsentere sit nye budgetforslag i begyndelsen af december. Indholdet kan man naturligvis kun gisne om, men det er overvejende sandsynligt, at forslaget i høj grad vil afspejle det seneste kompromisforslag, dvs. fastholde en stigning på 2,91 % fsva. betalingsbevillingerne. Kommissionen vil desuden muligvis spille ud med udkast til nye politiske erklæringer i et forsøg på at imødekomme Europa-Parlamentets ønsker.

Om forslaget så vil kunne danne grundlag for enighed mellem Rådet og Europa-Parlamentet, kan kun fremtiden vise. Ingen af parterne har i skrivende stund vist tegn på tøbrud. Det kan ikke udelukkes, at Europa-Parlamentet nu opfatter situationen således, at alt er i spil igen, herunder den procentvise stigning på 2,91 %.

På den anden side vil en manglende aftale være en dårlig begyndelse på den nye procedure under Lissabontraktaten. Det forventes da også, at parterne vil gøre endnu et forsøg på at nå til enighed i begyndelsen af december.

Hvis det ikke lykkes, vil sagen kunne komme op på ECOFIN ministerrådsmøde den 16. december og EU-topmødet den 16.-17. december 2010. Topmøder er dog næppe et hensigtsmæssigt forum for de årlige budgetforhandlinger.

Hvis der er udsigt til en løsning, kan Europa-Parlamentet også muligvis holde en ekstra plenarforsamling i december.

Konsekvensen af uenighed bliver tolvtedelsbudgetter

Hvis det ikke lykkes at nå til enighed inden årets udgang, er konsekvensen, at EU-budgettet for 2011 vil basere sig på såkaldte tolvtedele, jf. traktatens art. 315. Sidst det skete i EU var i slutningen af 1980'erne.

Tolvtedelbudgetter betyder forenklet, at der ikke kan anvendes mere end 1/12 af 2010-budgettet for hver måned i 2011. Alt andet lige betyder det et væsentligt lavere budget end forudset.

Helt konkret kommer det til at betyde, at medlemslandene vil få udbetalt færre midler end forudset i f.eks. landbrugsstøtte. Der vil ligeledes ikke kunne bruges penge på initiativer, som ikke havde en budgetlinje i 2010. Det vil blandt

andet komme til at gå ud over de tre overvågningsagenturer på det finansielle område. Globaliseringsfonden og Solidaritetsfonden vil heller ikke kunne udbetale midler uden et vedtaget budget.

Bevillingerne til etableringen af EU's nye udenrigstjeneste vil også kunne komme i problemer, da der ikke var afsat midler hertil i 2010-budgettet.

Der er en vis sandsynlighed for, at næste uges Strasbourg-samling bliver domineret af budgetdebatter.

MEP Anne E. Jensen er fast medlem af Budgetudvalget, og hun har været med i Europa-Parlamentets forhandlingsdelegation.

Med venlig hilsen

Thomas Søndergaard Sarup